

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/4/2025
Identifikačné číslo spisu:	2025010017
Dátum vydania rozhodnutia:	23.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Dušan Krč-Šebera
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2025010017.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a členov senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci odsúdenej A. G., v konaní o uznanie a výkone cudzieho rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, na neverejnom zasadnutí konanom 23. septembra 2025 v Bratislave, o odvolaní odsúdenej A. G. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29. júla 2025, sp. zn. 3Ntc/6/2025, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdenej A. G. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 29. júla 2025, sp. zn. 3Ntc/6/2025 (ďalej tiež „napadnutý rozsudok“) rozhodol, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) sa uznáva vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody a vykoná sa rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 61 Hv 39/24m z 19. septembra 2024, právoplatný 19. septembra 2024 vo vzťahu k právoplatne odsúdenej A. G., nar. XX. X. XXXX v I. (ďalej tiež „odsúdená“), ktorým bola uznaná za vinnú v bode A./ a v bode B./ z trestného činu závažnej krádeže vlámaním v rámci zločineckej skupiny podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 5, § 129 ods. 1 č. 1 a 3, § 130 ods. 1 prvý a druhý prípad a ods. 2 prvý a druhý prípad v spojení s § 15 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, v bode C./1. z trestného činu prechovávačstva/obchodovania s kradnutým tovarom podľa § 164 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, v bode C./2. trestného činu odcudzenia bezhotovostných platobných prostriedkov podľa § 241e ods. 3 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, v bode C./3. trestného činu odcudzenia bezhotovostných platobných prostriedkov podľa § 241e ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, v bode C./4. trestného činu podvodného zneužitia údajov podľa § 15, § 148a ods. 1 a 3 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, v bode C./5. trestného činu zatajenia dokladov podľa § 229 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky na skutkovom základe, že:

A./ A. G. a Q. R. vo vedomej a úmyselnej spolupráci ako spolupáchatelia (§ 12 StGB) dňa 15.5.2024 vo Viedni za účelom dosiahnutia zisku, z hľadiska Q. R. s poukazom na právoplatný rozsudok súdu

Landesgericht für Strafsachen Wien (Krajinský súd pre trestné veci Viedeň) z 19.1.2024 spis. zn. 017 Hv 173/23t (§ 70 ods. 1 r. 3 druhý prípad StGB), vlámaním sa odcudzili O. D. cudziu hnutelnú vec, a síce jej diaľkové ovládanie garáže, s úmyslom neoprávnene sa obohatiť jej privlastnením, a to tak, že garáž otvorili s použitím rušičky, teda nástrojom, ktorý nebol určený na riadne otvorenie;

B./ A. G.

1./ v O., S. a ďalších obciach v Dolnom Rakúsku v období od 31.1.2023 do 21.10.2023 v rámci zločineckej organizácie vo vedomej a úmyselnej spolupráci so samostatne stíhanou a súdom Landesgericht St. Pölten (Krajinský súd St. Pölten) sp. zn. 10 Hv 6/24h odsúdenou Q. Y., samostatne stíhaným Q. I. a ďalšími spolupáchateľmi, ktorí zostávajú neznámi

(§ 12 StGB), vlámaním za účelom dosiahnutia zisku nižšie uvedeným osobám cudzie hnutelné veci v hodnote presahujúcej 50 000,-- Eur, s úmyslom neoprávnene sa obohatiť ich privlastnením, a to tak, že vylomili pivnice, miestnosti na bicykle a sejfy na kľúče a zobrali z nich cenné predmety, predovšetkým bicykle a kľúče, a síce

1. v noci na 14.8.2023 v O. D. A. elektrobicykel značky Scott v hodnote 6000,-- Eur, a to tak, že vylomili zámok, s ktorým bol bicykel pripevnený na terase domu D. A. odcudzili bicykel a okrem toho akumulátor elektrobicykla v hodnote, ktorú už nie je možné určiť;

2. v noci na 21.10.2023 v S. vlámaním sa do pivničnej kóje domu na ulici O. XX Q. dva bicykle v celkovej hodnote 21 000,-- Eur, a to tak, že vylomili dvere do pivničnej kóje a vytrhli kovové háky, na ktorých boli namontované reťaze, pomocou ktorých boli bicykle pripevnené na stene;

3. dňa 21.10.2023 v S. osobám oprávneným nakladať s majetkom spoločnosti ATLAS Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft kľúče od vedľajšej budovy (pivnice) obytného komplexu na ulici Q. B. W. F. X, a to tak, že vylomili sejf na kľúče umiestnený na stene domu;

4. dňa 2.10.2023 v I. Y. Y. elektrobicykel v hodnote 1466,94 Eur a Y. F. elektrobicykel značky Lizzie Speed v hodnote 986,-- Eur, a to tak, že vylomili vchodové dvere viacrodinného domu na námestí Z. X pomocou plochého skrutkovača a bicykle odniesli z pivničnej kóje;

5. v už neidentifikovateľnom čase pred 29.9.2023 v Z. osobám oprávneným nakladať s majetkom obytného komplexu na ulici U. W. X kľúče od vedľajšej budovy (pivnice) obytného komplexu, a to tak, že vylomili sejf na kľúče umiestnený na stene domu;

6. v noci na 30.9.2023 v Z. I. I. trekingový bicykel značky TREK Checkpoint ALR 4 v hodnote 932,80 Eur a W. K. elektrobicykel značky KTM typ Mac Style 740 v hodnote 3501,99 Eur, a to tak, že pomocou kľúča nezákonne získaného vlámaním sa do sejfu na kľúče obytného komplexu vnikli do miestnosti na bicykle bytového komplexu na ulici U. W. X schodište 1 a odcudzili uvedené bicykle;

7. v noci na 3.10.2023 v W. W. O. bicykel KTM Ultra Gloriette 29 v hodnote 800,-- Eur, a to tak, že vnikli do miestnosti na bicykle domu na ulici O. W. XX a odcudzili uzamknutý bicykel;

8. dňa 2.10.2023 v I. oprávneným nakladať s majetkom družstva Gemeinnützigen Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft Neunkirchen kľúče pre bytový komplex na ulici I. W. X, a to tak, že vylomili sejf na kľúče umiestnený na stene domu;

9. dňa 2.10.2023 v O. U. J. elektrickú kolobežku v hodnote 908,45 Eur, a to tak, že odcudzili v pivničnej kóji domu na ulici X. Y. W. Xa elektrokolobežku zaistenú zámkom na bicykle;

10. dňa 2.10.2023 v Z., a to tak, že pomocou kľúča, nezákonne získaného vlámaním sa zo dňa 29.9.2023 do sejfu na kľúče bytového komplexu vnikli do miestnosti na bicykle bytového komplexu na ulici U. W. X schodisko 3 a odcudzili ďalej uvedené bicykle, a síce

a) W. P. dva bicykle spolu s príslušenstvom v celkovej hodnote 13 618,66 Eur, a to tak, že vylomili aj reťaz, ktorou boli bicykle zaistené;

b) D. Q. elektrobicykel a elektrickú kolobežku v celkovej hodnote 3107,- Eur;

c) Q. S. bicykel značky Cannondale Topstone spolu s príslušenstvom v celkovej hodnote 2335,95 Eur;

11. v noci na 31.1.2023 v U. Q. V. peniaze v hotovosti, poukážku na zľavu a slnečné okuliare v celkovej hodnote 145,-- Eur z jej osobného vozidla Skoda Oktavia, a to tak, že vyrazili predné okno osobného vozidla na strane vodiča;

12. v noci na 12.10.2023 v obci O., ulica X. O. W. Xb, vo vedomej a úmyselnej spolupráci so samostatne stíhaným Q. I. ako spolupáchateľom (§ 12 StGB)

a) Q. F. bicykel značky Cube v hodnote 1091,84 Eur a Q. W. bicykel značky Focus Whistler v hodnote 674,99 Eur, a to tak, že vnikli do podzemnej garáže a vylomili zámky bicyklov;

b) Q. F. sa pokúsili odcudziť ďalší bicykel značky Cube v hodnote 3999,-Eur (§ 15 StGB), a to tak, že sa pokúsili vylomiť zámok, ktorým bol bicykel zaistený, čo sa im však nepodarilo;

c) sa pokúsili odcudziť D. U. bicykel značky Cube v hodnote 3999,-- Eur (§ 15 StGB), a to tak, že sa pokúsili vylomiť zámok, ktorým bol bicykel zaistený, čo sa im však nepodarilo;

13. dňa 25.9.2023 v obci C., ulica W. X, Mag. Y. X. elektrobicykel značky Conway v hodnote 4299,-- Eur, ktorý bol odstavený v podzemnej garáži domu;

14. v noci na 16.10.2023 v W. sa pokúsili odcudziť D. C. cenné predmety, predovšetkým peniaze v hotovosti a to tak, že si spôsobom, ktorý už nie je možné zistiť, zaistili prístup do jeho osobného vozidla, pričom zostalo pri pokuse, pretože nenašli nič, čo by stálo za krádež;

II./ dňa 19.1.2023 sa vo B. pokúsili odcudziť cudzie hnutelné veci, a síce oblečenie v hodnote celkom 549,96 Eur, osobám oprávneným nakladať s majetkom firmy Peek & Cloppenburg, s úmyslom neoprávnene obohatiť sa ich privlastnením, a to tak, že poisťku proti krádeži oblečenia ovinuli hliníkovou fóliou, ktorú si so sebou priniesli a oblečenie potom skryli vo svojej taške, pričom sa krádeže dopustili za účelom dosiahnutia zisku s použitím špeciálneho prostriedku (§ 70 ods. 1 r. 1 StGB), čo naznačuje opakovaný prečin, a okrem toho boli za takýto čin už odsúdení (§ 70 ods. 1 r. 3 StGB);

C./ A. G.

1. vo Z. na Slovensku páchatel'a činu, za ktorý hrozí trest, vykonaného na cudzom majetku, pritom podporila tým, že predmet, ktorý jej prostredníctvom v Rakúsku získal, pomáhala zatajiť a speňažiť, a to tak, že dňa 29.9.2023 vo vedomej a úmyselnej spolupráci s právoplatne odsúdenou Q. Y. ako spolupáchateľkou (§ 12 StGB) v čase od 26.9. do 28.9.2023 uschovávala v bezpečí a teda skrytý vo svojom dome vo Hviezdoslavove bicykel Q. I. (hodnota 449,-- Eur), ktorý v A. ukoristil samostatne stíhaný Q. I. vlámaním sa do pivnice domu na ulici E. Z. W. Xa ponúkla ho na predaj prostredníctvom správy WhatsApp;

2. odcudzila bezhotovostné platobné prostriedky s úmyslom, aby zabránila ich použitiu, a síce v U. v noci na 31.1.2023 bankomatovú kartu a kreditnú kartu vystavenú na Q. V., a to tak, že si ju privlastnila v rámci krádeže vlámaním opísanou v bode B./I./11.;

3. získala bezhotovostné platobné prostriedky s úmyslom neoprávnene sa obohatiť ich použitím v právnom styku, a síce v W. v noci na 16.10.2023 dve kreditné karty vystavené na D. C.-a, a to tak, že si ich privlastnila v rámci krádeže vlámaním opísaným v bode B./I./14.;

4. v čase od 16.10.2023 do 20.10.2023 vo viacerých útokoch, na miestach, ktoré už nie je možné identifikovať, sa pokúsila s úmyslom neoprávnene sa obohatiť, tým majetkovo poškodiť inú osobu, aby ovplyvnila výsledok automatického spracovania údajov ovplyvnením procesu spracovania, a to tak, že sa pokúsila pomocou kreditných kariet odcudzených pri krádeži v noci 16.10.2023 v W. vykonať online platby v celkovej výške 2241,77 Eur, pričom pri pokuse zostalo len preto, pretože platby neboli schválené;

5. zatajila cudzie doklady, s ktorými nebola oprávnená nakladať, úmyslom, aby zabránila ich použitiu v právnom styku, a síce a to s

a) v U. v noci na 31.1.2023 odcudžila vodičský preukaz Q. V., osobný preukaz Q. V. a kartu sociálneho poistenia Q. V., a síce v rámci krádeže vlámaním opísanej v bode B./I./11.;

b) v obci XXXX C. dňa 25.9.2023 odcudžila osvedčenie o evidencii osobného vozidla BMW vystaveného na J. X.-a, a to tak, že ho vzala z jeho osobného vozidla;

c) v W. v noci na 16.10.2023 odcudžila osvedčenie o evidencii osobného vozidla Audi RS6 Avant, FIN: C., EČV: V., a to tak, že ho ukradla v rámci krádeže vlámaním opísanej v bode B./I./14.

Za tieto trestné činy bol odsúdenej uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 914 dní. Súčasne vo výroku pod bodom II. podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona krajský súd rozhodol, že odsúdená bude vo výkone trestu pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odsúdená odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že niektoré trestné skutky kvalifikované v Rakúskej republike uvedené v napadnutom rozsudku nie sú na území Slovenskej republiky trestnými činmi, pričom niektoré sa v Trestnom zákone Slovenskej republiky ani nenachádzajú a niektoré je potrebné na území Slovenskej republiky právne kvalifikovať ako priestupky. Odsúdená z tohto dôvodu navrhla upraviť výšku trestu odňatia slobody z pôvodnej výmery 914 dní na miernejší trest odňatia slobody vo výmere 730 dní (24 mesiacov), ktorý vykoná na území Slovenskej republiky.

K odvolaniu odsúdenej sa prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava do konania nariadeného verejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, bližšie písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania odsúdenej A. G. preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že jej odvolanie nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že 07. marca 2025 Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky doručilo Krajskému súdu v Trnave „Osvedčenie“ vydané 25. februára 2025 Krajinským súdom pre trestné veci Viedeň v zmysle čl. 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej tiež „osvedčenie“), rozsudok Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúska republika, sp. zn. 61 Hv 39/24m z 19. septembra 2024, právoplatný 19. septembra 2024 v nemeckom jazyku (ďalej tiež „uznávané rozhodnutie“) a ďalšie písomnosti potrebné pre uznanie uvedeného rozhodnutia na ďalšie konanie.

Na podklade uvedeného Krajský súd v Trnave, ako súd vecne a miestne príslušný podľa ustanovenia § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., začal konanie o uznaní a výkone rozhodnutia.

Na základe prípisu zaslaného súdom prvého stupňa Krajská prokuratúra Trnava vyjadrila súhlas s tým, aby Krajský súd v Trnave rozhodol o uznaní a vykonaní predmetného rozsudku Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky.

Odsúdená A. G. je štátnym občanom Slovenskej republiky, má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky (má trvalý pobyt a rodinné väzby na území Slovenskej republiky), a teda bola splnená podmienka na rozhodnutie o uznaní a výkone vyplývajúca z § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z.

Z predloženého osvedčenia vyplynulo, že justičný orgán štátu pôvodu žiadal o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestné činy, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby vo výmere 10 rokov a v osvedčení ich označil priradením pod názvom organizovaná alebo ozbrojená krádež alebo lúpež zodpovedajúca kategórii vyplývajúcej z ustanovenia § 4 ods. 3 písm. r) zákona č. 549/2011 Z. z. Krajský súd však správne túto priradenú kategóriu neakceptoval a sám skúmal obojstrannú trestnosť skutkov uvedených v predmetnom osvedčení.

V tejto súvislosti krajský súd správne zdôraznil, že pri skúmaní obojstrannej trestnosti podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z. je rozhodujúce, či konkrétny skutok, ak by bol spáchaný na území Slovenskej republiky, by bol sám osebe trestným činom, bez ohľadu na jeho právnu kvalifikáciu podľa práva štátu pôvodu. Neposudzuje sa teda, či by odsúdená osoba, ak by bola orgánmi Slovenskej republiky trestne stíhaná, bola uznaná za vinnú a aký trest by jej bol uložený.

S poukazom na uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k posúdeniu právnej kvalifikácie skutkov opísaných v bodoch A./ až C./ (okrem bodu C./5.), na obsah ktorého týmto najvyšší súd odkazuje (strana 10 písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku), obsahuje správne a zákonné právne kvalifikácie jednotlivých skutkov.

Rovnako správne pri posúdení obojstrannej trestnosti skutku opísaného v bode C./5. rozsudku štátu pôvodu krajský súd konštatoval, že je nepodstatné, že tieto skutky boli podľa právneho poriadku Rakúskej republiky kvalifikované ako prečin zatajovania dokladov podľa § 229 ods. 1 Trestného zákona Rakúskej republiky, keďže z formulácie skutkových okolností vyplývajúcich z „Osvedčenia“, ako aj z rozsudku justičného orgánu štátu pôvodu sa odsúdená dopustila konania popísaného v bode C./5. písm. a) až c), ktoré netvorí samostatné skutky, ale ide o súčasť konania opísaných v skutkoch pod bodmi B./I./11., B./I./14. a pod bodom B./I./13. Týmto je daná odpoveď aj na odvoláciu námietku odsúdenej, ktorá zastáva názor, že niektoré skutky, pre ktoré bola odsúdená na území Rakúskej republiky, nie sú podľa právneho poriadku Slovenskej republiky trestnými činmi, prípadne sa u niektorých jedná len o priestupky. Je teda potrebné zdôrazniť, že najvyšší súd rovnako ako krajský súd považuje všetky skutky, za ktoré bola odsúdená uznaná za vinnú na území Rakúskej republiky, aj na území Slovenskej republiky vykazujú znaky konkrétnych trestných činov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. V danom prípade nič na tomto závere nemení ani skutočnosť, že trestný čin zatajovania dokladov podľa § 229 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, právny poriadok Slovenskej republiky neobsahuje. Z uvedených dôvodov najvyšší súd odvoláciu námietku odsúdenej neakceptoval a považuje ju za neopodstatnenú.

V tejto súvislosti najvyšší súd dodáva, že podľa § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. možno rozhodnutie, ktorým bola uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody, v Slovenskej republike uznať a vykonať, iba ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané a ktorý nie je v osvedčení označený v súlade s odsekom 2, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Týmto zákonným ustanovením bol do slovenského právneho poriadku prebratý článok 7 ods. 3 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii v znení rámcového rozhodnutia Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (ďalej tiež „rámcové rozhodnutie“), ktorého slovenský preklad znie: „V prípade trestných činov neuvedených v odseku 1 (§ 4 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z.) môže vykonávajúci štát uznať rozsudok a vykonať trest s podmienkou, že súvisia so skutkami, ktoré sú podľa práva vykonávajúceho štátu tiež trestnými činmi, bez ohľadu na znaky trestného činu alebo spôsob opisu.“

V tejto súvislosti je tiež žiaduce vo všeobecnej rovine pripomenúť, že hoci rámcové rozhodnutia nemôžu mať priamy účinok, ich záväzný charakter ukladá vnútroštátnym orgánom, najmä vnútroštátnym súdnym orgánom, povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva. Vnútroštátne súdy sú preto povinné vykladať vnútroštátne právo s čo najväčším ohľadom na znenie a účel rámcového rozhodnutia, aby sa dosiahol ním sledovaný výsledok. Táto povinnosť vnútroštátneho súdu odvolávať sa na obsah rámcového rozhodnutia pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je síce obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na výklad *contra legem*, vyžaduje však, aby vnútroštátne súdy urobili všetko, čo je v ich právomoci (tým, že zohľadnia vnútroštátne právo ako celok a uplatnia výkladové metódy, ktoré toto právo uznáva) s cieľom zaručiť úplnú účinnosť predmetného rámcového rozhodnutia a dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s ním sledovaným účelom (pozri rozsudok Súdneho dvora z 5. septembra 2012, Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, body 53 až 56).

So zreteľom na uvedenú povinnosť konformného výkladu ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. treba zvýrazniť, že článok 7 ods. 3 rámcového rozhodnutia vymedzuje rozsah posudzovania obojstrannej trestnosti tak, že vyžaduje, aby príslušný orgán preskúmal, či sú predmetné skutky podľa práva vykonávajúceho štátu tiež trestnými činmi a to bez ohľadu na znaky trestného činu alebo spôsobu opisu. Z pohľadu tohto článku je teda rozhodujúca zhoda medzi základnými skutkovými okolnosťami trestného činu vyjadrenými v rozsudku štátu pôvodu na jednej strane a vymedzením trestného činu v právnom poriadku vykonávajúceho štátu na strane druhej, pričom k znakom a k opisu trestného činu treba pristupovať flexibilne. Nepochybne je to dané tým, že trestné právo hmotné nie je v rámci Európskej únie predmetom tak rozsiahlej harmonizácie, ako je tomu v iných oblastiach, a naďalej sa riadi teritorialitou trestného práva. Preto kým v niektorých prípadoch bude celkom ľahké nájsť zhodu už na normatívnej úrovni, inokedy môže byť trestný čin vo vykonávajúcom štáte vymedzený odlišne od trestného činu v štáte pôvodu s tým, že znaky oboch trestných činov nemusia byť ani rovnaké. Tiež sa môže stať, že hoci budú znaky dosť podobné, trestné činy budú v príslušných právnych poriadkoch označené rôzne a pod.

Z tohto dôvodu si posúdenie obojstrannej trestnosti vyžaduje dva kroky, a to: 1. prenesenie (delokalizáciu), pri ktorom sa vezmú základné znaky skutku spáchaného v štáte pôvodu, pričom tento skutok sa posudzuje, ako keby k nemu došlo vo vykonávajúcom štáte, a 2. podradenie (subsumpciu) týchto základných skutkových okolností pod ktorýkoľvek zodpovedajúci trestný čin vymedzený právnym poriadkom vykonávajúceho štátu. Rozhodujúce je teda to, či by konkrétny skutok v prípade, ak by bol spáchaný na území vykonávajúceho štátu, bol v tomto štáte sám osebe trestným činom. Treba pritom zdôrazniť slovné spojenie „sám osebe trestným činom“, keďže v rámci uznávacieho konania sa neposudzuje, či by odsúdená osoba, v prípade, že by bola trestne stíhaná, bola tiež uznaná za vinnú a aký trest by jej bol uložený, ak by sa trestné konanie viedlo podľa predpisov vykonávajúceho štátu.

Vychádzajúc z uvedeného je vo vzťahu k preskúmvanej veci potrebné uviesť, že krajský súd dospel k správne mu záveru, že pokiaľ justičný orgán štátu pôvodu v osvedčení nesprávne, resp. neúplne označil kategóriu trestných činov, krajský súd v súlade so zákonom pristúpil k posudzovaniu obojstrannej trestnosti predmetných skutkov.

Z pohľadu posúdenia obojstrannej trestnosti týchto skutkov bolo nepodstatné, že tieto boli podľa právneho poriadku Rakúskej republiky v jednočinnom súbehu kvalifikované aj ako prečin utajenia dokladov podľa § 229 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, ktorého ekvivalent slovenský Trestný zákon nepozná, a to ani pokiaľ ide o jeho znaky a ani opis, keďže nejde o samostatný skutok. Ako už bolo uvedené vyššie, posudzovanie obojstrannej trestnosti sa týka vždy iba skutku (jeho podstatných okolností), a to bez ohľadu na znaky a opis trestných činov, ktoré v ňom justičné orgány štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu podľa svojich právnych poriadkov vidia.

Najvyšší súd v danej veci dospel k záveru, že krajský súd správne zistil, že v prejednávanej veci neexistuje žiaden z dôvodov odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia vyplývajúcich z ustanovenia § 16

ods. 1 a 2 zákona č. 549/2011 Z. z.

Z odpisu registra trestov odsúdenej nevyplýva, že by pre ten istý skutok bola odsúdená slovenským súdom a zo spisu neplynú ani informácie o tom, že by sa proti nej pre ten istý skutok viedlo konanie v niektorom členskom štáte čo znamená, že nebol zistený dôvod odmietnutia podľa ustanovenia § 16 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. a ako bolo vyššie uvedené, ani dôvod odmietnutia uvedený v ustanovení § 16 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z.

V osobe odsúdenej nejde o osobu vyňatú z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ani o osobu, ktorá by nebola pre nedostatok veku trestne zodpovedná, takže odmietnuť uznanie a výkon rozhodnutia nebolo možné ani z dôvodov uvedených v § 16 ods. 1 písm. c), písm. d) zákona č. 549/2011 Z. z.

Výkon rozhodnutia premlčaný nie je [§ 16 ods. 1 písm. e) zákona č. 549/2011 Z. z.] a rovnako tak, ako to už bolo vyššie uvedené, splnená bola aj podmienka podľa § 4 ods. 1 uvedeného zákona, a preto nebol zistený ani dôvod odmietnutia podľa ustanovenia § 16 ods. 1 písm. f) zákona č. 549/2011 Z. z.

Taktiež v prejednávanej veci neboli zistené ani dôvody odmietnutia uvedené v § 16 odsek 1 písm. h), i), j) a l) zákona č. 549/2011 Z. z., keďže nebolo zistené, že by uznávané rozhodnutie nezodpovedalo vydanému osvedčeniu, ktoré bolo preložené do slovenského jazyka, obsahuje všetky potrebné údaje, dĺžka výkonu trestu odňatia slobody, ktorá má byť vykonaná, nie je kratšia ako 6 mesiacov, odsúdená, ako to vyplýva z osvedčenia, sa zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu spomínaného rozhodnutia a uložený trest nezahŕňa žiadne opatrenia týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti, prípadne iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré by nebolo možné vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky vykonať.

Napokon nebol zistený ani dôvod odmietnutia podľa § 16 ods. 1 písm. g) zákona č. 549/2011 Z. z. Vychádzajúc z ustanovenia § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. (odsúdená je štátnym občanom tohto členského štátu a má v ňom obvyklý pobyt) však súhlas odsúdenej s odovzdaním výkonu rozhodnutia nie je potrebný, preto nebol daný ani tento dôvod odmietnutia [§ 16 ods. 1 písm. g) citovaného zákona].

V predmetnej veci neboli zistené ani dôvody odmietnutia vyplývajúce z ustanovenia § 16 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z., keďže skutky, ktorých sa rozhodnutie týka, nie je možné podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považovať za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky.

Krajský súd postupoval rovnako správne, keď pri uznaní rozsudku súdu štátu pôvodu rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. tak, že výrok o treste odňatia slobody ponechal bez premeny, keďže nezistil existenciu dôvodov uvedených v § 17 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. S ohľadom na druh trestu, dĺžku jeho trvania a trestnú sadzbu, je takýto postup zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Obdobne tak v súlade so zákonom postupoval krajský súd aj v prípade, keď odsúdenú v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom postupoval podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku, tzn. že odsúdená bude pokračovať vo výkone trestu odňatia slobody bez jeho premeny. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na kritériá uvedené v § 17 zákona č. 549/2011 Z. z., v zmysle ktorých prevzatý výrok o treste nesmie zhoršiť postavenie odsúdenej a má v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženej trestnej sankcii; uvedené je nutné vziať do úvahy aj na vonkajšiu diferenciáciu trestu uplatňovanú v Slovenskej republike (pozri k tomu rozsudok najvyššieho súdu, sp. zn. 2Urto/5/2013 zo 04. februára 2014 uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 122, roč. 2014).

Najvyšší súd nad rámec uvedeného zdôrazňuje, že z jednotlivých ustanovení zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí vyplýva, že uznávacie konanie má špecifický, nostrifikačný charakter, v ktorom súd na verejnom zasadnutí skúma iba objektívne skutočnosti, a to z úradnej povinnosti. Nostrifikácia tu spočíva v posúdení, či trestnému rozsudku cudzieho štátu možno priznať účinky na území Slovenskej republiky a v premene cudzieho rozhodnutia na rozhodnutie slovenské, ktoré nahrádza pôvodné rozhodnutie. Uznávajúci súd nesmie cudzie rozhodnutie preskúmať vo veci samej, je viazaný skutkovými zisteniami odsudzujúceho súdu a slovenské orgány nenadobúdajú právo konať o podstate veci.

Nezistiac teda dôvod pre zmenu, či zrušenie napadnutého rozhodnutia Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdenej A. G. ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.